

Slovenska cesta 54 dkom@dkom.si
SI-1000 Ljubljana www.dkom.si
T 01 234 28 00

Številka: 018-119/2026-8

Datum: 29. 9. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/11 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu Aleksandra Petrovčiča kot predsednika senata ter Marka Medveda in Igorja Luzarja kot članov senata v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Zbiranje in odvoz odpadkov na območju Občine Železniki za obdobje 48 mesecev*«, na podlagi zahtevka za revizijo, ki ga je vložil vlagatelj Avtoprevoznništvo – prevoz blaga in oseb Martin – Valentina Frelih s.p., Goropeke 10, Žiri (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Občina Železniki, Češnjica 48, Železniki (v nadaljevanju: naročnik), 29. 9. 2026

odločila:

1. Zahtevak za revizijo vlagatelja se zavrne.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja v odprtem postopku po 40. členu Zakona o javnem naročanju (Uradni list, št. 91/15 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3), je bilo 9. 6. 2026 objavljeno na Portalu javnih naročil pod št. objave JN004583/2026-EUe16/01 in v Dodatku k Uradnem listu Evropske unije pod št. objave 393774-2026, s štirimi popravki.

Naročnik je 22. 7. 2026 sprejel in istega dne na Portalu javnih naročil objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« št. 4303-39/2026-24 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila ali izpodbijana odločitev), iz katere izhaja, da je javno naročilo oddal ponudniku Javno podjetje Komunala Škofja Loka, d.o.o., Kidričeva cesta 43A, Škofja Loka (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), vlagateljevo ponudbo pa zavrnil kot manj ugodno.

Vlagatelj je 3. 8. 2026 zoper odločitev o oddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da se naročnikovo odločitev razveljavi, ter zahteva povrnitev priglašenih stroškov postopka pravnega varstva.

Vlagatelj zatrjuje, da je naročnik pri pregledu in ocenjevanju ponudb ravnal v nasprotju z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju tudi: razpisna dokumentacija) in ZJN-3, ko je po poteku roka za predložitev ponudb nedopustno posegal v način določanja in ocenjevanja ponudbenih cen ter ponudbi ocenjeval na podlagi vrednosti, ki iz ponudbene dokumentacije ne izhajajo. Navaja, da je v skladu z izrecnimi navodili naročnika skupno ponujeno ceno brez DDV vpisal v za to predvideno celico v vrstici »*Skupna končna vrednost ponudbe*« in enako vrednost tudi v elektronski sistem za oddajo ponudb, in sicer 8.855,00 EUR brez DDV. Naročnik je kljub temu v popravku zapisnika o odpiranju ponudb njegovo ponudbeno ceno samovoljno spremenil na 445.490,00 EUR brez DDV, čeprav v njegovi ponudbi ni bilo računske napake in za takšno spremembo ni bilo podlage v razpisni dokumentaciji ali ZJN-3. Vlagatelj zato meni, da je naročnik posegel v sfero ponudnikov, saj je sam določil ponudbeno vrednost, brez da bi pri tem šlo na primer za popravilo ugotovljenih računskih napak v ponudbenem predračunu. Vlagatelj dalje navaja, da je po vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika ugotovil, da slednji v za to predvideno celico ponudbenega predračuna ni vpisal skupne ponudbene cene brez DDV, čeprav je bila ta, upoštevajoč jasna in nedvoumna navodila naročnika, določena kot edino merilo za izbor. Po njegovem mnenju takšen nevpis ne predstavlja računskih napak, saj matematična operacija sploh ni bila izvedena, temveč gre za vsebinsko pomanjkljivost ponudbe in manjkajoč bistveni element ponudbe, ki ga glede na omejitve šestega odstavka 89. člena ZJN-3 ni mogoče naknadno dopolniti ali spremeniti. Naročnik bi zato moral ponudbo izbranega ponudnika kot nedopustno izključiti. Namesto tega je naročnik ponudbo izbranega ponudnika ocenil na podlagi skupne cene 418.266,88 EUR brez DDV, ki iz ponudbe nikjer ni razvidna in je nastala po odpravi domnevno ugotovljenih računskih napak. Vlagatelj ob tem poudarja, da iz obrazložitve odločitve o oddaji javnega naročila in poziva k podaji soglasja ni razvidno, kako je naročnik izračunal to vrednost, pri čemer je v pozivu celo zahteval soglasje k drugi vrednosti, tj. 418.226,88 EUR brez DDV. Naročnik je tako s pozivom izbranemu ponudniku k potrditvi skupne cene 418.226,88 EUR brez DDV oziroma 458.002,23 EUR z DDV zahteval potrditev elementa, ki v razpisni dokumentaciji in ponudbi ni bil predviden, s čimer je po poteku roka za predložitev ponudb spremenil zahteve glede vsebine ponudbe. Poleg tega izbrani ponudnik zahtevanega soglasja ni podal, saj je potrdil drugo vrednost, 418.266,88 EUR brez DDV. Naročnik bi zato, tudi ob upoštevanju lastne napovedi v pozivu, da bo ponudba v primeru nepredložitve zahtevanih dopolnitev zavrnjena kot nedopustna, moral ponudbo izbranega ponudnika izključiti. Po mnenju vlagatelja nobena od vrednosti, na podlagi katerih je naročnik razvrstil ponudbi, ni bila ponudbena cena, ki bi jo bilo mogoče glede na razpisno dokumentacijo uporabiti pri ocenjevanju. Vlagatelj zato meni, da naročnik ni uporabil merila, kot ga je določil v razpisni dokumentaciji, tj. najnižjo skupno ponujeno ceno v EUR brez DDV, temveč je po poteku roka za predložitev ponudb sam določal in spreminjal ponudbene vrednosti ter s tem dejansko spreminjal razpisno dokumentacijo. Takšno ravnanje je po zatrjevanju vlagatelja v nasprotju z drugim odstavkom 67. člena ZJN-3 ter načeloma transparentnosti in enakopravne obravnave ponudnikov. Vlagatelj posebej poudarja, da razpisna dokumentacija ni določala, da se bo kot merilo upoštevala katera druga vrednost, zlasti ne skupna cena za celotno obdobje z upoštevanimi količinami, temveč je jasno določala vpis in upoštevanje skupne ponujene cene brez DDV na konkretno določenem mestu v predračunu. V zvezi s ponudbo izbranega ponudnika vlagatelj nadalje zatrjuje, da je ta vsebovala računske napake v delih A, C, D in G, vendar naročnik napake pri postavki G ni vključil v poziv k podaji soglasja in zanje ni pridobil soglasja izbranega ponudnika. Napaka pri postavki G zato tudi po predložitvi novega predračuna ni bila odpravljena. Vlagatelj meni, da bi moral naročnik, če se je že odločil za odpravo računskih napak, obravnavati vse ugotovljene računske napake in jih odpraviti le na podlagi ustreznega soglasja ponudnika, sicer ponudba ostane obremenjena z napakami in ni dopustna. Vlagatelj izpodbija tudi naročnikovo opredelitev nepravilnosti v končnem delu ponudbenega predračuna izbranega ponudnika kot računskih napak. Po njegovem mnenju iz predračuna niso razvidne matematične operacije in vsi elementi (matematični objekti), na

podlagi katerih bi bilo mogoče preveriti oziroma izvesti izračune skupnih cen z DDV in z upoštevanimi količinami. Ker je izbrani ponudnik vpisal druge vrednosti, kot jih je zahteval naročnik, to ne predstavlja napačne izvedbe matematične operacije ob pravilnih vhodnih podatkih, temveč vsebinsko pomanjkljivost ponudbe, ki je ni mogoče odpraviti po sedmem odstavku 89. člena ZJN-3. Naročnik je tako po mnenju vlagatelja prek instituta odprave računskih napak nedopustno posegel v vsebino ponudbe in določal ponudbene vrednosti, ki jih izbrani ponudnik v ponudbi ni navedel. Vlagatelj posebej opozarja tudi na to, da je naročnik v pozivu navedel, da je izbrani ponudnik v končnem obračunu vnesel vrednosti brez DDV namesto vrednosti z DDV, medtem ko je v izpodbijani odločitvi navedel, da se zaradi odsotnosti formule vrednosti DDV niso prištevale. Po njegovem mnenju odsotnost formule v predračunu ne vpliva na jasno zahtevo naročnika, katere vrednosti je bilo treba v posamezne celice vpisati, kar potrjuje tudi njegova lastna ponudba, pripravljena skladno z navodili naročnika.

Izbrani ponudnik se je do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo opredelil z vlogo z dne 8. 7. 2026. Poudarja, da vlagateljeva argumentacija temelji na pretirano formalistični razlagi dela ponudbenega predračuna. Poudarja, da je treba ponudbo presoati kot celoto, ob upoštevanju vseh v njej navedenih podatkov in dejanske ponudbene volje ponudnika. Zavrača očitek, da v ponudbi ni določil skupne ponudbene cene brez DDV in v tej zvezi zatrjuje, da je v ponudbi navedel vse cene na enoto, posamezne vrednosti postavk in druge podatke, iz katerih je bilo mogoče izračunati skupno ponudbeno vrednost, pri čemer med njimi ni bilo neskladij ali dvoma o njegovi ponudbeni volji. Poudarja, da predračun niti ne vsebuje vrstice z nazivom »*skupna ponujena cena v EUR brez DDV*«, temveč stolpec »*skupna cena brez DDV (€)*«, v katerem je izpolnil posamezne postavke. Vrstice »*skupna končna vrednost ponudbe*« ni izpolnil, ker seštevek posameznih cen brez DDV ne predstavlja končne ponudbene vrednosti, saj je treba pri njenem izračunu upoštevati še količine in DDV. Poudarja, da je bilo iz vseh podatkov v njegovi ponudbi mogoče nedvoumno ugotoviti skupno ponudbeno vrednost. Izbrani ponudnik zavrača tudi očitek, da je naročnik ponudbi ocenil na podlagi arbitrarno določene vrednosti. Navaja, da skupne ponudbene vrednosti brez DDV glede na obliko predračuna ni bilo mogoče neposredno vpisati v posebno celico, temveč jo je bilo mogoče matematično ugotoviti iz podatkov, ki jih je v ponudbo vnesel sam ponudnik. Naročnik pri tem ni spreminjal cen na enoto, količin ali drugih ponudbenih elementov, temveč je zgolj izračunal skupno vrednost na podlagi podatkov iz ponudbe. Po mnenju izbranega ponudnika zato ni mogoče govoriti o posegu naročnika v ponudbeno voljo ali o spremembi razpisne dokumentacije. Obenem zatrjuje, da vlagatelj s temi navedbami dejansko izpodbija vsebino razpisne dokumentacije, ker naj v njej ne bi bilo mogoče ustrezno vpisati skupne ponudbene cene, zato je s takšnimi očitki glede na tretji odstavek 25. člena ZPVPJN prekludiran. V zvezi z očitkom, da naročnik ni odpravil vseh računskih napak, izbrani ponudnik navaja, da gre pri zatrjevanih razlikah za minimalne razlike v posameznih centih (zaradi zaokroževanja posameznih izračunov), ki niso vplivale na razvrstitev ponudb ali konkurenčni položaj ponudnikov. Sklicuje se na prakso Državne revizijske komisije, po kateri so lahko tako zanemarljive razlike nebistvene, zato jih naročnik lahko v skladu s petim odstavkom 89. člena ZJN-3 spregleda. Dodaja, da je namen pravnega varstva presoja kršitev, ki bistveno vplivajo na oddajo naročila, česar vlagatelj glede zatrjevanih minimalnih razlik niti ne zatrjuje niti ne izkaže, zato se sklicuje tudi na 16.a člen ZPVPJN. Izbrani ponudnik dalje zavrača očitek, da ni podal soglasja k odpravi računskih napak. Navaja, da je iz odgovora na poziv jasno razvidno, da je soglašal z odpravo vseh računskih napak, ki jih je naročnik navedel, in potrdil pravilno skupno ponudbeno ceno po njihovi odpravi. Razlika med zneskom v pozivu in zneskom, ki ga je potrdil izbrani ponudnik, naj bi bila posledica očitne tipkarske napake naročnika, saj je bil v pozivu naveden znesek 418.226,88 EUR, pravilen matematični seštevek pa naj bi znašal 418.266,88 EUR. Izbrani ponudnik je naročnika na to pomoto izrecno opozoril in potrdil pravilen znesek, kar po njegovem mnenju predstavlja soglasje k odpravi računskih napak, ne pa njegove zavrnitve. Prav tako zavrača očitek, da je naročnik vsebinske pomanjkljivosti obravnaval kot računske

napake. Po njegovem mnenju je naročnik zgolj ugotovil objektivne in iz ponudbe neposredno preverljive matematične nepravilnosti ter jih odpravil v okviru sedmega odstavka 89. člena ZJN-3, pri čemer ni spreminjal cen na enoto, količin, tehničnih specifikacij ali drugih bistvenih elementov ponudbe. Vpisane vrednosti brez DDV namesto vrednosti z DDV so bile posledica odsotnosti formule v zaključnem obračunu, vendar je bilo iz podatkov v ponudbi mogoče nedvoumno ugotoviti, katere vrednosti bi morale biti vpisane. Po mnenju izbranega ponudnika gre zato za očitno računsko napako, ki jo je bilo mogoče objektivno ugotoviti in odpraviti, ne da bi bilo treba ugotavljati ali spreminjati njegovo ponudbeno voljo. Izbrani ponudnik zavrača tudi navedbe o nasprotju med naročnikovim pozivom in obrazložitvijo izpodbijane odločitve. Pojasnjuje, da je naročnik v pozivu navedel, da je ponudnik vnesel vrednosti brez DDV namesto z DDV, v odločitvi o oddaji javnega naročila pa dodatno pojasnil, da je do tega prišlo zaradi odsotnosti formule, zaradi katere se vrednosti DDV v zaključnem obračunu niso prištele. Gre zgolj za podrobnejšo razlago iste dejanske ugotovitve, ne pa za spremembo razlogov odločitve. Odsotnost formule naj bi bila relevantna za nastanek računske napake, ne pa za spremembo zahtev razpisne dokumentacije. Izbrani ponudnik zato meni, da naročnik s pozivom k soglasju in navedbo izračunane skupne ponudbene vrednosti ni spreminjal razpisne dokumentacije po poteku roka za predložitev ponudb. Poziv je predstavljal procesno dejanje v okviru pregleda ponudbe in zakonsko predvidenega postopka odprave računskih napak, skupna ponudbena vrednost, navedena v njem, pa je bila zgolj rezultat matematičnega izračuna na podlagi podatkov iz ponudbe in ne nov ponudbeni element. Izbrani ponudnik nazadnje poudarja, da je bila njegova ponudbena volja ves čas nedvoumna, saj je iz ponudbe mogoče razbrati vse cene na enoto, količine in druge podatke, potrebne za izračun končne ponudbene vrednosti. Po njegovem mnenju bi sprejetje vlagateljevega formalističnega pristopa pomenilo, da naročnik ne bi smel niti ugotoviti in odpraviti očitne računske napake, kar pa bi povsem izvotlilo predmetni institut iz sedmega odstavka 89. člena ZJN-3.

Naročnik je s sklepom št. 4303-39/2026-31 z dne 10. 8. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo) zavrnil vlagateljev zahtevek za revizijo in njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva. Uvodoma zavrača vlagateljeve navedbe, da naj ne bi bilo jasno, zakaj je kot njegovo skupno ponudbeno ceno brez DDV upošteval 445.490,00 EUR in ne 8.855,00 EUR. Pojasnjuje, da je glede na predmet naročila in njegovo 48-mesečno trajanje edina smiselna razlaga merila »*najnižja skupna ponujena cena v EUR brez DDV*« ta, da gre za ceno za celoten predmet naročila ob upoštevanju ocenjenih količin. Pravilnost navedene razlage po navedbah naročnika potrjuje tudi ponudba vlagatelja, ko je v zaključnem (zbirnem) delu predračuna v polje »*skupna ponudbena cena z DDV*« vpisal znesek 487.811,55 EUR, kar pri 9,5% DDV predstavlja natanko 445.490,00 EUR brez DDV. Vlagatelj je torej tudi sam upošteval ocenjene količine za celotno pogodbeno obdobje, medtem ko je v polje za skupno ceno brez DDV vpisal le seštevek cen na enoto za količino ena. Zato naročnik meni, da vrednosti 445.490,00 EUR ni določil arbitrarno, temveč jo je objektivno izračunal iz podatkov, ki jih je v ponudbo vnesel vlagatelj, pri čemer njegove ponudbe ni označil za nedopustno, ampak jo je zgolj ocenil kot manj ugodno. Po njegovem mnenju skupna ponudbena cena iste ponudbe logično ne more hkrati znašati 8.855,00 EUR brez DDV in 487.811,55 EUR z DDV, zato so navedbe vlagatelja v tem delu notranje protislovne in že iz tega razloga očitno neutemeljene. Posledično naročnik zavrača očitek, da naj bi pri ocenjevanju ponudb uporabil neobstoječe oziroma arbitrarno določene cenovne elemente, saj ni oblikoval nobene cene in ni nadomestil volje ponudnikov, temveč je zgolj seštel cene na enoto brez DDV, ki sta jih ponudnika sama vpisala v ponudbeni predračuna, ter jih pomnožil z ocenjenimi količinami, ki jih je vnaprej določil v razpisni dokumentaciji. Po stališču naročnika noben podatek, uporabljen pri ocenjevanju, ni nastal po poteku roka za predložitev ponudb, zaradi česar tudi ni mogoče govoriti o naknadni spremembi razpisne dokumentacije. Glede morebitnih razlik med cenami, vnesenimi v sistem za oddajo ponudb, in cenami v obrazcu »*OBR-Popis storitev s ponudbenim predračunom*« (v nadaljevanju:

ponudbeni predračun), naročnik pojasnjuje, da se do teh razlik ne opredeljuje, ker je dokumentacija v zvezi z oddajo javnega naročila vnaprej določala pravila v primeru razhajanj med vnesenimi podatki. Posledično je relevanten izključno ponudbeni obrazec, kot je naročnik tudi vnaprej napovedal (in ne podatki v sistemu za oddajo ponudb), zaradi česar ni ravnal netransparentno niti neenakopravno. Naročnik zavrača tudi razlago vlagatelja, da naj bi merilo »najnižja skupna ponudbena cena v EUR brez DDV« predstavljalo zgolj seštevek vrednosti v stolpcu FG za vrstice 59–65 oziroma seštevek cen posameznih postavk A–G brez upoštevanja ocenjenih količin. Pojasnjuje, da takšna razlaga ne izhaja ne iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ne iz ponudbenega predračuna in ne iz nastavljenih formul naročnika, saj ponudbeni predračun formul sploh ni vseboval, vlagatelj pa je v polje stolpca FG vrstice 66 sam vnesel formulo, ki je omogočila takšen izračun. Posledično vlagatelj ne more na podlagi lastne formule ustvarjati razlage merila v konkretnem primeru, tj. da naj bi slednje predstavljal zgolj seštevek cen storitev za eno enoto. Naročnik vztraja, da skupna ponudbena cena pomeni ceno za celoten predmet naročila, torej za vse storitve v ocenjenih količinah v 48-mesečnem obdobju, kar naj bi potrjevalo tudi ravnanje obeh ponudnikov: izbrani ponudnik je skupne vrednosti izračunal ob upoštevanju ocenjenih količin, vlagatelj pa je enako storil pri skupni ceni z DDV, ki jo je navedel v višini 487.811,55 EUR. Nasprotna razlaga bi po navedbah naročnika pomenila, da bi bila ista postavka v isti rekapitulaciji enkrat izračunana z upoštevanjem količin, drugič pa brez njih, kar je ekonomsko in logično nevzdržno. Takšna razlaga nima podlage niti v jezikovni in logični razlagi pojma »skupna ponudbena cena«, saj cena ene same enote ne odraža vrednosti celotnega predmeta naročila in ne omogoča smiselne primerjave ekonomske ugodnosti ponudb, kot tudi ne v zasnovi ponudbenega predračuna, v katerem so ocenjene količine sestavni del zbirnega (rekapitulacijskega) dela in se stekajo v vrstico »Skupna končna ponudbena vrednost«. V zvezi z očitki, da izbrani ponudnik ni navedel skupne ponudbene cene brez DDV in da je napačno izračunal vrednosti posameznih postavk z DDV, naročnik navaja, da so bili v ponudbenem obrazcu navedeni vsi njeni sestavni deli, posledično pa je iz njega jasno razvidna volja izbranega ponudnika, saj so vse vrednosti nedvoumno in objektivno izračunljive iz že vpisanih cen na enoto, količin in DDV. Te pomanjkljivosti je naročnik obravnaval kot računske napake, mogoče pa bi jih bilo kvalificirati tudi kot očitne napake po šestem odstavku 89. člena ZJN-3, pri čemer formalno poimenovanje napake ni odločilno, temveč je bistvena njena dejanska vsebina in narava. Ob tem izpostavlja, da pri odpravi napak ni spreminjal cen na enoto brez DDV niti količin, temveč so bili popravljeni zgolj zneski DDV in posledično cene z DDV pri postavkah, kjer je prišlo do napak pri izračunu oziroma zaokroževanju, za kar je pridobil soglasje izbranega ponudnika. Naročnik zavrača tudi vlagateljev argument, da naj bi bila s popravkom spremenjena poslovna volja izbranega ponudnika. Po njegovem stališču poslovno voljo predstavljajo cene na enoto, ki jih ponudnik sam oblikuje in vnese v ponudbo, medtem ko je izračun končne ponudbene vrednosti na podlagi teh cen in vnaprej določenih količin zgolj matematični rezultat in ne samostojen izraz poslovne volje (pri tem se sklicuje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-023/2025). V zvezi z navedbami vlagatelja o napačno izračunanih vrednostih z DDV pri posameznih postavkah naročnik ne nasprotuje dejstvu, da je izbrani ponudnik napravil nebstvene napake pri izpolnjevanju ponudbenega predračuna, a poudarja, da te napake niso vplivale na cene na enoto brez DDV, ki so bile podlaga za izračun skupne ponudbene vrednosti in so ostale nespremenjene. Ker je bilo merilo skupna ponudbena cena brez DDV, naročnik zatrjuje, da napake pri izračunu skupne ponudbene vrednosti z DDV oziroma vrednosti posameznih postavk z DDV niso mogle vplivati na razvrstitev ponudb. Pravilne vrednosti je namreč izračunal iz pravilno vpisanih cen na enoto brez DDV in ocenjenih količin, ne pa iz napačno izračunanih bruto vrednosti. Ob tem izpostavlja, da je bila 9,5% stopnja DDV nesporna in da so bili vsi podatki, potrebni za pravilen izračun, že v ponudbi – kar potrjuje tudi ravnanje vlagatelja, ki je pravilne vrednosti sam izračunal in jih navedel v zahtevku za revizijo. Naročnik zato hkratno zatrjevanje vlagatelja, da pravih vrednosti ni mogoče ugotoviti, ob tem pa jih v zahtevku za revizijo sam pravilno izračuna, ocenjuje kot notranje protislovno. Glede napake pri

postavki G naročnik pojasnjuje, da od izbranega ponudnika ni zahteval predložitve novega predračuna, temveč izključno pisno soglasje k odpravi ugotovljenih računskih napak, zato predložen obrazec ne more vplivati na zakonitost odločitve. Ključno je, da je naročnik v pozivu izrecno navedel pravilno vrednost postavke G v višini 1.315,75 EUR z DDV, izbrani ponudnik pa je s takšno odpravo soglašal. Poleg tega napaka v višini 0,02 EUR v ceni z DDV ni mogla vplivati na skupno neto ceno ali razvrstitev ponudb, saj se je ocenjevanje izvajalo na podlagi cen brez DDV. Naročnik zato meni, da je očitek o vplivu te napake na dopustnost ponudbe ali vrstni red ponudb brezpredmeten. Naročnik dalje zavrača očitek, da soglasje izbranega ponudnika ni bilo veljavno zaradi očitne pisne napake v naročnikovem pozivu, v katerem je bila skupna ponudbena vrednost navedena vrednost 418.226,88 EUR namesto 418.266,88 EUR brez DDV, saj je izbrani ponudnik soglašal s pravilnim zneskom, ki je bil edini matematično pravilen znesek glede na nespremenjene cene na enoto in količine. Po mnenju naročnika zato ni mogoče šteti, da soglasje ni bilo dano; nasprotno, izbrani ponudnik je s potrditvijo pravilnega zneska preprečil, da bi bila njegova ponudba obremenjena še z dodatno računsko napako, ki jo je povzročil sam naročnik (pri tem se sklicuje na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-072/2025). Ker je skupna ponudbena cena zgolj matematični rezultat teh nespremenljivih elementov (cen na enoto), bi bilo po mnenju naročnika potrjevanje napačnega zneska iz poziva v nasprotju z zakonom, saj bi pomenilo spremembo cen na enoto ali količin. Izbrani ponudnik je zato po oceni naročnika ravnal s profesionalno skrbnostjo, ko je potrdil pravilno, matematično preverljivo vrednost. Končno naročnik zavrača stališče, da bi bilo treba ponudbo izbranega ponudnika izločiti tudi zato, ker v zbirni celici ni bil izpisan končni seštevek, čeprav so bili vsi njegovi sestavni deli navedeni in je bil rezultat matematično enolično določljiv. Takšna posledica bi po njegovem mnenju pomenila pretirano formalistično uporabo pravil javnega naročanja, nesorazmeren poseg v konkurenco in kršitev načela gospodarne porabe javnih sredstev. Sklicuje se tudi na sodbo Sodišča EU v zadevi C-27/15, Pippo Pizzo, ter zaključuje, da je bila poslovna volja obeh ponudnikov že ob poteku roka za predložitev ponudb jasno izražena s cenami na enoto brez DDV, ki jih naročnik ni spreminjal, vsa njegova nadaljnja ravnanja pa so bila omejena na matematični izračun skupne vrednosti na podlagi vnaprej določenih količin ter na odpravo računskih napak pri izračunu DDV, ob pisnem soglasju izbranega ponudnika, kar po njegovem mnenju izrecno dopuščata šesti in sedmi odstavek 89. člena ZJN-3.

Naročnik je Državni revizijski komisiji 14. 8. 2026 odstopil dokumentacijo o postopku oddaje javnega naročila in dokumentacijo o predrevizijskem postopku.

Vlagatelj se je do naročnikove odločitve o zahtevku za revizijo pravočasno opredelil z vlogo z dne 14. 8. 2026. Vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo in nasprotuje naročnikovi razlagi, da naj bi »*skupna ponujena cena v EUR brez DDV*« predstavljala ceno za celoten predmet javnega naročila, izračunano ob upoštevanju ocenjenih količin za celotno obdobje 48 mesecev. Meni, da takšna razlaga ni skladna z dejansko zasnovo ponudbenega predračuna in zahtevami razpisne dokumentacije, saj je bil ponudbeni predračun edini obrazec ponudbene dokumentacije, v katerega so ponudniki vpisovali cene in vrednosti, iz njegove zasnove pa je izhajalo, da je bilo treba v zaključnem delu predračuna vpisati skupno vrednost v EUR brez DDV brez upoštevanja ocenjenih količin ter skupno vrednost v EUR z DDV z upoštevanjem ocenjenih količin. Druge skupne vrednosti, zlasti skupne vrednosti brez DDV ob upoštevanju ocenjenih količin, naročnik ni zahteval. Zato po mnenju vlagatelja ni mogoče naknadno, na podlagi logičnih ali ekonomskih razlogov, razlagati razpisne dokumentacije drugače, ker bi to pomenilo njeno nedopustno spreminjanje oziroma prilagajanje po poteku roka za predložitev ponudb. Vlagatelj zavrača tudi naročnikovo stališče, da iz njegove ponudbe nedvoumno izhaja skupna ponudbena vrednost 445.490,00 EUR brez DDV. Ta vrednost namreč ni bila zahtevana niti v njegovi ponudbi ni bila navedena in jo je mogoče dobiti šele z naknadnim izračunom ter interpretacijo ponudbene dokumentacije, zato je ni mogoče šteti za v ponudbi izraženo ponudbeno vrednost oziroma za

element, na podlagi katerega bi bilo mogoče ocenjevati ponudbe. Tega ne spremeni niti dejstvo, da je v ponudbi navedel vrednost 487.811,55 EUR z DDV. Vlagatelj vztraja, da njegova skupna ponudbena cena brez DDV znaša 8.855,00 EUR, ki jo je vpisal v za to predvideno celico FG66, ter da je bila njegova ponudba pripravljena skladno z zahtevami naročnika. Zato nasprotuje naročnikovemu ravnanju, ko je pri ocenjevanju ponudb sam seštel cene na enoto brez DDV in jih pomnožil z ocenjenimi količinami. V zvezi s ponudbenim predračunom, podanim v sistemu za oddajo ponudb, vlagatelj nasprotuje naročnikovemu stališču, da ta za presojo ni relevanten. Meni, da se mora naročnik v revizijskem postopku opredeliti do vseh svojih ravnanj, ki so bila izpostavljena v zahtevku za revizijo, pri čemer poudarja, da podatki iz sistema za oddajo ponudb potrjujejo njegove navedbe, da je naročnik že ob pripravi zapisnika o javnem odpiranju ponudb izračunaval vrednosti, ki v ponudbeni dokumentaciji niso bile zahtevane. Vlagatelj zavrača tudi naročnikovo navedbo, da je v celico FG66 sam vstavil formulo, s katero je izračunal skupno vrednost postavk A–G brez upoštevanja količin. Pojasnjuje, da je v ponudbeni predračun vnesel izračune na način, za katerega je glede na zasnovo obrazca in razpisno dokumentacijo štel, da ga je zahteval naročnik. Po njegovi razlagi ima »*skupna končna vrednost ponudbe*« v ponudbenem predračunu dva elementa: skupno vrednost brez DDV brez upoštevanja ocenjenih količin ter skupno vrednost z DDV, pri kateri so ocenjene količine upoštevane. Ker je bila celica FG66 edina celica, v katero je bilo treba vpisati skupno vrednost brez DDV, vlagatelj meni, da je predstavljala tudi vrednost, ki jo je naročnik določil kot merilo. Naročnik zato po njegovem mnenju šele v revizijskem postopku spreminja pomen te celice in razlago merila, da bi jo prilagodil ponudbi izbranega ponudnika. Glede ponudbe izbranega ponudnika vlagatelj nasprotuje naročnikovi razlagi, da je bila skupna ponudbena cena brez DDV objektivno izračunljiva iz cen na enoto, količin in drugih podatkov v ponudbi ter da je bilo mogoče manjkajoči seštevek obravnavati kot računsko oziroma očitno napako. Po mnenju vlagatelja v konkretnem primeru ne gre za manjkajoči ali napačno preneseni seštevek vrednosti, saj skupna cena brez DDV z upoštevanimi količinami sploh ni bila zahtevana v predračunu. Vlagatelj se ne strinja niti z naročnikovim sklicevanjem na prakso Državne revizijske komisije, saj naj bi šlo v navedenih zadevah za drugačno dejansko stanje, in sicer za manjkajoč ali napačno prenesen podatek, ki je bil v predračunu sicer zahtevan, medtem ko v obravnavanem primeru skupna cena brez DDV z upoštevanimi količinami ni bila zahtevana. Dodatnega podatka, ki ga naročnik v ponudbi ni zahteval, zato po njegovem mnenju ni mogoče naknadno ustvariti z matematičnim izračunom in ga nato obravnavati kot sestavni del ponudbe. V zvezi z računskimi napakami v ponudbi izbranega ponudnika vlagatelj poudarja, da ni sporno, da je slednja vsebovala več računskih napak in da tudi po domnevni odpravi napak ni bila v celoti brez njih, kar naj bi naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo tudi sam priznal. Vlagatelj posebej izpostavlja postavko G in nasprotuje naročnikovi navedbi, da je pridobil soglasje izbranega ponudnika k odpravi napake, saj se je poziv naročnika nanašal na napako v končnem obračunu, ne pa tudi na vrednost DDV in skupno vrednost z DDV pri postavki G. Zato meni, da napaka v tem delu ni bila ustrezno odpravljena. Če bi se pridobljeno soglasje vključilo v ponudbeni predračun, bi po navedbah vlagatelja nastal predračun z različnimi vrednostmi iste postavke G, zaradi česar ne bi bilo mogoče enolično določiti niti skupne vrednosti brez DDV ob upoštevanju količin. Vlagatelj nadalje nasprotuje naročnikovemu stališču, da napake pri izračunu DDV niso relevantne, ker niso vplivale na razvrstitev ponudb po merilu. Poudarja, da pri odpravi računskih napak ni odločilna velikost napake, temveč vprašanje, ali je bila napaka odpravljena na način, ki ga dopušča ZJN-3, in ali je ponudba po odpravi napake skladna z zahtevami razpisne dokumentacije. Vlagatelj zavrača tudi naročnikovo sklicevanje na načelo sorazmernosti, gospodarnosti in prepoved pretiranega formalizma, saj v obravnavanem primeru ne gre za formalistično obravnavo ponudbe, temveč za vprašanje spoštovanja vnaprej določenih pravil za pripravo in ocenjevanje ponudb. Naročnik je po mnenju vlagatelja z navedbo, da bi bila izločitev ponudbe pretirano formalistična, če bi bila ta izločena zgolj zato, ker seštevek v zbirni celici ni bil izpisan, pravzaprav priznal, da je bilo treba v rekapitulacijskem delu predračuna vpisati tudi skupno vrednost brez DDV v celico FG66. Ker

izbrani ponudnik tega podatka ni vpisal, naročnik pa te bistvene pomanjkljivosti ni odpravil – čeprav je prav ta vrednost predstavljala merilo za izbor – ponudba izbranega ponudnika po oceni vlagatelja ne bi smela biti označena za dopustno.

Državna revizijska komisija je vlagatelju, skladno z načelom kontradiktornosti, z dopisom z dne 4. 9. 2026 posredovala vlogo izbranega ponudnika z dne 8. 7. 2026, s katero se je ta izjasnil o zahtevku za revizijo.

Vlagatelj se je do izjasnitve izbranega ponudnika pravočasno opredelil z vlogo z dne 9. 9. 2026. Poudarja, da je glede na navedbe izbranega ponudnika v izjasnitvi popolnoma jasno, da slednji v ponudbi ni določil skupne cene brez DDV, saj je sam zapisal, da je ponudba vsebovala bistvene elemente in da ponudbeni predračun ne vsebuje vrstice skupna ponujena cena v EUR brez DDV, prav tako pa je s tem, ko je pojasnil, zakaj v stolpcu »*Skupna končna vrednost ponudbe*« ni izpolnil vrstice »*Skupna cena brez DDV (€)*«, potrdil, da v ponudbi ni določil skupne ponudbene cene brez DDV, kot je to zahteval naročnik. Vlagatelj se ne strinja z navedbo izbranega ponudnika, da je naročnik odpravil računske napake v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3, saj ni odpravil vseh napak, prav tako pa izbrani ponudnik ni podal soglasja za skupno vrednost ponudbe, ki jo je v pozivu navajal naročnik, ampak za skupno vrednost ponudbe, ki jo je izračunal sam in katere vpis v ponudbeni dokumentaciji niti ni bil zahtevan (s čimer je naročnik spreminjal določbe razpisne dokumentacije in s tem kršil določila drugega odstavka 67. člena ZJN-3). Vlagatelj se dalje ne strinja z navedbo izbranega ponudnika, da vlagatelj oporeka razpisni dokumentaciji, ker v ponudbeni predračun ni bilo mogoče vpisati skupne ponujene cene v EUR brez DDV. Navaja, da je v konkretnem primeru spor o tem, kaj je naročnik zahteval v razpisni dokumentaciji, kaj naročnik meni, da je zahteval v razpisni dokumentaciji in kaj so ponudniki (ne)vpisali v ponudbe. V tej zvezi vlagatelj ponovno poudarja, da je treba celotno dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila v (pred) revizijskem postopku obravnavati tako, kot je zapisana, in sicer na način, da bo naročnik ocenjeval skupno ponujeno ceno v EUR brez DDV in da je bilo to vrednost mogoče vpisati le v zaključni del ponudbenega predračuna v vrstico »*Skupna končna vrednost ponudbe*« v stolpec »*Skupna cena brez DDV (€)*«, česar pa izbrani ponudnik nesporno ni storil. Dalje zavrača argumentacijo izbranega ponudnika, ko ta navaja, da gre v primeru minimalnih razlik za nebistveno pomanjkljivost v ponudbi, saj ni mogoče ponudbe obravnavati na način, da se nekatere napake označi za bistvene, ki jih je treba odpraviti (npr. napake v izračunih v vrsticah A, C, D), iste napake pa se hkrati označi za nebistvene pomanjkljivosti (npr. napake v vrstici G), ki jih ni treba odpraviti. Ne strinja se tudi s trditvijo izbranega ponudnika, da vlagatelj neutemeljeno naročniku očita samovoljno določanje vrednosti, saj naročnik od vlagatelja ni zahteval nikakršnega soglasja k vrednosti 445.490,00 EUR brez DDV, ki jo je uporabil za razvrstitev in oceno ponudb, zaradi česar meni, da je bila njegova ponudba ocenjena na podlagi vrednosti, ki v ponudbeni dokumentaciji ni bila zahtevana, niti v ponudbeni dokumentaciji ni bila zapisana. Vlagatelj še zatrjuje, da odsotnost formul v razpisni dokumentaciji ne more upravičiti naknadnega dopolnjevanja ponudbe izbranega ponudnika, saj je bil njihovo neobstoj znan že pred potekom roka za predložitev ponudb, vpis formul pa tudi ni zakonsko zahtevan. Naročniku zato očita, da je le izbranemu ponudniku naknadno omogočil vpis skupne ponudbene vrednosti brez DDV z upoštevanimi ocenjenimi količinami, čeprav ta vrednost v razpisni dokumentaciji ni bila zahtevana, hkrati pa je prezrl, da izbrani ponudnik ni vpisal zahtevane vrednosti v vrstico »*Skupna končna vrednost ponudbe*« v stolpcu »*Skupna cena brez DDV (€)*«.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo preverila, ali je vložen pravočasno in pri naročniku; ali vsebuje vse obvezne sestavine iz 15. člena ZPVPJN; ali ga je vložila aktivno legitimirana oseba iz 14. člena ZPVPJN; ali obstajajo omejitve iz 16. člena ZPVPJN in ali je dopusten. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31.

člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN sprejela v obravnavo.

Po pregledu prejete dokumentacije ter preučitvi navedb vlagatelja, naročnika in izbranega ponudnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Med vlagateljem in naročnikom je spor o tem, katera vrednost je v konkretnem primeru predstavljala merilo za izbor ekonomsko najugodnejše ponudbe ter ali je naročnik pri ugotovitvi te vrednosti tako pri ponudbi vlagatelja kot pri ponudbi izbranega ponudnika ravnal skladno z določbami razpisne dokumentacije in ZJN-3, pri slednjem pa tudi skladno s pravili o dopustnem dopolnjevanju in popravku ponudb.

Revizijske navedbe je treba presoјati z vidika prvega odstavka 89. člena ZJN-3, ki določa, da naročnik odda javno naročilo na podlagi meril ob upoštevanju določb 84., 85. in 86. člena ZJN-3 po tem, ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3 in
- b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter izpolnjuje pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

Upoštevajoč navedeno naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, ki jih je določil v skladu s 84. členom ZJN-3, ponudbo pa lahko odda le ponudniku, čigar ponudba je dopustna. Skladno z 29. točko drugega odstavka 2. člena ZJN-3 je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika.

Skladno s 84. členom ZJN-3 morajo biti merila za izbiro in z njimi povezana metoda vrednotenja ponudb določena na način, ki omogoča objektivno primerjavo in ocenjevanje ponudb, kakor tudi naknadno preverjanje rezultatov ocenjevanja, ki ga je izvedel naročnik. Namen zahteve po vnaprejšnji (objektivni) določitvi meril je preprečiti naročnikovo subjektivno oziroma arbitrarno ocenjevanje ponudb ter zagotoviti, da se ponudniki že vnaprej seznani z okoliščinami, ki bodo vplivale na izbiro najugodnejše ponudbe. Le na ta način lahko pripravijo tudi konkurenčno ponudbo, ki jo bodo lahko primerjali s ponodbami drugih ponudnikov.

Iz povedanega gre zaključiti, da naročnik v postopku oddaje javnega naročila ponudbe oceni na podlagi meril, kot jih je določil v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, pri čemer teh po poteku roka za predložitev ponudb, skladno z drugim odstavkom 67. člena ZJN-3, ne sme spreminjati. Ob tem gre poudariti še, da je treba v skladu z ustaljeno prakso Državne revizijske komisije določbo razpisne dokumentacije, ki je jasna, razlagati tako, kot je zapisana, in je ni dopustno razlagati izven okvirov pomena, kot izhaja iz njene jasne dikcije in kot so ga lahko razumeli tudi vsi običajno skrbni gospodarski subjekti. Na drugi strani pa nejasnih določb razpisne dokumentacije ni mogoče interpretirati v škodo ponudnikov. Če je torej zahteva zapisana splošno in ohlapno ali tako, da dopušča več možnih razlag, je ni mogoče tolmačiti v škodo ponudnika, ki je zahtevo iz razpisne dokumentacije izpolnil v mejah, ki jo razlaga take zahteve še dopušča. Nasprotno ravnanje naročnika bi pomenilo kršitev že izpostavljenega drugega odstavka 67. člena

ZJN-3 ter kršitev načela transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3) in načela enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3).

V predmetnem postopku pravnega varstva mora Državna revizijska komisija, upoštevajoč revizijske navedbe, najprej ugotoviti oziroma razjasniti vsebino in pomen merila, določenega v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila.

Merilo za oddajo predmetnega javnega naročila je naročnik določil v poglavju »B) Merila za izbiro najugodnejšega ponudnika« razpisne dokumentacije, kjer je najprej zapisal:

»Merilo za izbor je ekonomsko najugodnejša ponudba.

Naročnik bo javno naročilo oddal ponudniku, ki bo oddal najnižjo skupno ponujeno ceno v EUR brez DDV, zaokroženo na dve decimalni mesti natančno.«

V nadaljevanju je naročnik določil še način vnosa ponudbene cene in pravilo za določitev vrednosti, upoštevne pri ocenjevanju ponudb:

»Ponudnik ponujeno ceno, vnese v ustrezno mesto na obrazcu OBR-Popis storitev s ponudbenim predračunom ter skupno ponujeno ceno prenese tudi v ponudbeni predračun koraka Zahteve ob pripravi ponudbe v informacijskem sistemu S-Procurement. V primeru, da se ponujena cena, vnesena v obrazec OBR-Ponudbeni predračun razlikuje od ponujene cene vnesene v polje Ponudbeni predračun v sistemu S-Procurement, bo naročnik upošteval ponujeno ceno, vpisano na obrazec OBR_Popis storitev s ponudbenim predračunom.«

Na podlagi navedenega Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da je naročnik v razpisni dokumentaciji jasno določil prednostno pravilo za primer neskladja med ponudbeno ceno, navedeno v obrazcu »OBR-Popis storitev s ponudbenim predračunom« (tj. ponudbeni predračun), in ceno, vneseno v sistem za oddajo ponudb (tj. sistem S-Procurement), in sicer tako, da je kot odločilno predvidel ceno, vpisano v ponudbenem predračunu. Zato se gre strinjati z naročnikom, da je v danem primeru pri presoji relevantnih ponudbenih cen treba izhajati iz podatkov, ki jih je ponudnik navedel v ponudbenem predračunu, ne pa iz morebitnega drugečnega vpisa v sistemu S-Procurement. Posledično se kot nerelevantne izkažejo vlagateljeve navedbe v zvezi s ponudbeno ceno, ki jo je vnesel v sistem za oddajo ponudb, ter naročnikovim popravkom zapisnika o odpiranju ponudb, kreiranem v sistemu S-Procurement (v katerem naj bi naročnik popravljal ponujeno ceno, ki jo je vlagatelj vnesel v sistem S-Procurement).

Med strankama je v bistvenem sporno, katero vrednost je bilo treba razumeti kot »*skupno ponujeno ceno v EUR brez DDV*«, ki jo je naročnik določil kot merilo za izbor najugodnejše ponudbe. Vlagatelj namreč zatrjuje, da je bila v ponudbenem predračunu kot skupna cena brez DDV predvidena vrednost brez upoštevanja ocenjenih količin, medtem ko naročnik kot merodajno upošteva skupno ponudbeno vrednost brez DDV, izračunano na podlagi cen na enoto in količin za celotno obdobje izvajanja naročila.

Po presoji Državne revizijske komisije izpostavljene določbe razpisne dokumentacije, ki določa merilo za oddajo predmetnega javnega naročila, ni mogoče razlagati na način, za katerega se zavzema vlagatelj. Izraz »*skupna ponujena cena*« je treba namreč razlagati v povezavi s predmetom javnega naročila in celotno zasnovo ponudbenega predračuna. Že iz naziva kot tudi iz opisa javnega naročila, podanega v 1. točki poglavja A razpisne dokumentacije, izhaja, da naročnik s predmetnim javnim naročilom naroča zbiranje in odvoz odpadkov za obdobje 48

mesecev. Dalje je iz končnega obračuna v ponudbenem predračunu razvidno, da je naročnik za posamezne storitve (od A do G) vnaprej določil količine (stolpec H), ponudniki pa so morali za te storitve izpolniti vrednosti v stolpec »*skupna cena brez DDV (€)*« oziroma jih prenesti na podlagi vnesenih podatkov iz delov (tabel) od A do G. Te ponudbene cene in naročnikove vnaprej določene količine posameznih storitev pa so bile nato podlaga za izračun vrednosti posameznih postavk za celotno obdobje izvajanja storitev (stolpec »*skupna cena z DDV za celotno obdobje (48 mesecev) (€)*«) in posledično za določitev skupne končne vrednosti ponudbe z DDV.

Upoštevač navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je treba kot »*skupno ponujeno ceno v EUR brez DDV*«, ki jo je naročnik v danem primeru določil kot merilo za izbor najugodnejše ponudbe, razumeti skupno ponudbeno ceno brez DDV za celotno obdobje izvajanja javnega naročila, izračunano ob upoštevanju količin, določenih v ponudbenem predračunu. Kot navedeno, takšna razlaga izhaja tako iz predmeta javnega naročila in obdobja njegovega izvajanja kot tudi iz zasnove ponudbenega predračuna, v katerem so bile za posamezne vrste storitev od A do G vnaprej določene količine, ponudniki pa so morali navesti cene na enoto oziroma skupne cene za posamezne vrste storitev. Na podlagi teh podatkov je bilo mogoče izračunati vrednosti posameznih storitev za celotno obdobje izvajanja naročila in posledično skupno ponudbeno ceno brez DDV.

Merilo v danem primeru torej predstavlja skupna ponudbena cena, oblikovana na podlagi cen na enoto in vnaprej določenih količin (kakor si merilo razlagata naročnik in izbrani ponudnik), ne pa skupna cena brez DDV brez upoštevanja teh količin (kot si to napačno razlaga vlagatelj).

Takšna razlaga je skladna tudi z jezikovno razlago sporne določbe razpisne dokumentacije. Naročnik namreč ni določil, da bo ponudbe primerjal na podlagi vrednosti vseh storitev na enoto ali na podlagi kakšne druge vrednosti, temveč je kot merilo določil najnižjo skupno ponujeno ceno brez DDV. Ker se bo predmet javnega naročila izvajal v vnaprej določenem obdobju (48 mesecev) in ker so bile v predračunu določene količine za celotno obdobje, je po presoji Državne revizijske komisije povsem jasno, da skupna ponujena cena (brez DDV) v konkretnem primeru pomeni vrednost, ki se izračuna z upoštevanjem teh količin.

Državna revizijska komisija se sicer strinja z vlagateljem, da naročnik v končnem obračunu ponudbenega predračuna ni predvidel posebnega polja za vnos skupne ponujene cene brez DDV z upoštevanjem količin. Vendar navedena okoliščina sama po sebi (še) ne pomeni, da takšna vrednost ni predstavljala merila v konkretnem primeru. Odločilno je namreč, kaj je naročnik v razpisni dokumentaciji določil kot merilo, in ne način predstavitve posameznih podatkov v ponudbenem predračunu. V obravnavanem primeru je bila skupna ponudbena cena brez DDV z upoštevanimi količinami izračunljiva iz podatkov, ki jih je posamezni ponudnik navedel v ponudbenem predračunu, in sicer iz ponujenih cen na enoto (ki so jih ponudniki vpisali v ponudbeni predračun v dele A-G) ter s strani naročnika vnaprej določenih količin (stolpec H v zbirnem delu ponudbeni predračun). Gre torej za podatek, ki je bil vsebinsko že zajet v ponudbi, oddani do poteka roka za oddajo ponudb, vendar v obrazcu ponudbenega predračuna zgolj ni bil prikazan oziroma ga ponudniki, glede na njegovo zasnovo, niso bili dolžni vnesti.

Upoštevač navedeno ni mogoče slediti vlagatelju, da je v danem primeru kot merodajno vrednost za merilo treba šteti znesek, ki je bil v ponudbenem predračunu v skupnem obračunu (rekapitulaciji) v stolpcu »*skupna cena brez DDV (€)*« vpisan v vrstici »*skupna končna vrednost ponudbe*« (tj. polje FG66). Ta znesek namreč predstavlja zgolj seštevek cen vseh storitev brez upoštevanih količin (brez DDV), ki jih je naročnik za vsako posamezno storitev navedel v stolpcu H. Vlagatelj tudi sam sicer pravilno ugotavlja, da ta vrednost ne zajema količin, ki jih je naročnik

določil v naslednjem stolpcu, vendar zmotno meni, da navedeno ne vpliva na presojo relevantnosti te vrednosti oziroma na dejstvo, da naj bi naročnik to vrednost določil kot merilo.

Državna revizijska komisija v zvezi s predmetnimi navedbami poudarja, da že iz same strukture ponudbenega predračuna izhaja, da znesek, vpisan v polju FG66, ne predstavlja skupne ponujene cene – kar je v konkretnem primeru predstavljalo (edino) merilo za izbor ekonomsko najugodnejše ponudbe – temveč zgolj vsoto posameznih cen storitev, označenih od A do G, pri čemer pri izračunu niso upoštevane količine, določene za te posamezne storitve (stolpec H). Takšen znesek zato ne odraža dejanske vrednosti ponudbe za celoten predmet naročila, saj je ta odvisna tako od cen posameznih storitev kot tudi od količin, ki jih je naročnik določil v ponudbenem predračunu. Dejstvo, da je vlagatelj v ponudbi v polje FG66 vpisal določeno vrednost (8.855,00 EUR), tako ne pomeni, da gre za vrednost, ki jo je treba upoštevati pri uporabi merila, in da bi torej naročnik kot skupno ponujeno ceno vlagatelja mora upoštevati znesek 8.855,00 EUR. Za presojo ponudbene vrednosti je namreč bistveno, kaj posamezna vrednost v okviru ponudbenega predračuna dejansko predstavlja in kakšno funkcijo ji je naročnik namenil.

Na podlagi navedenega dalje ni mogoče pritrditi vlagatelju v tem, da je naročnik po poteku roka za oddajo ponudb merilo nedopustno spremenil oziroma ga na novo določil. Kakor že pojasnjeno, je naročnik iz predloženih ponudbenih podatkov lahko (sam) ugotovil vrednost, ki jo je bilo treba primerjati med ponudniki, pri čemer ni posegel v nobenega od elementov ponudbene volje ponudnikov. Naročnik je tako ves čas kot merilo določal najnižjo skupno ponujeno ceno brez DDV z upoštevanimi količinami, zgolj način, na katerega je iz podatkov v predloženih ponudbah ugotovil to vrednost, pa ne pomeni spremembe merila. Nasprotno stališče bi pomenilo, da bi naročnik kot merilo moral uporabiti vrednost, ki po vsebini ne predstavlja skupne ponujene cene za predmet naročila (kar je v razpisni dokumentaciji določil kot merilo), temveč zgolj znesek, vpisan v določeno polje obrazca, ne glede na njegovo povezavo s cenami na enoto, količinami in obsegom celotnega predmetnega naročila. Takšna razlaga pa (kot že ugotovljeno) ni skladna ne z določbo razpisne dokumentacije o merilu ne s celotno zasnovo ponudbenega predračuna.

V posledici vsega navedenega vlagatelj ne more uspeti z navedbami, da vrednost, ki jo je naročnik v njegovem primeru upošteval kot skupno ponudbeno ceno brez DDV, tj. 445.490,00 EUR, ni bila navedena v njegovi ponudbi, ter da jo je naročnik določil arbitrarno in s tem nadomeščal njegovo voljo, saj za presojo relevantne vrednosti ni odločilno, ali je bila ta v ponudbi zapisana kot samostojen podatek, temveč ali jo je bilo mogoče iz ponudbe nedvoumno ugotoviti. Skupno ponudbeno ceno brez DDV, ki je skladno z določbami razpisne dokumentacije predstavljala merilo v konkretnem primeru, je bilo v primeru vlagateljeve ponudbe mogoče izračunati iz ponujenih cen na enoto v ponudbenem predračunu in količin, ki jih je v tem dokumentu vnaprej določil naročnik, in gre torej za podatek, ki je iz vlagateljeve ponudbe objektivno razviden.

Ob tem gre zgolj dodati, da je vlagatelj v ponudbeni predračun v stolpec »*skupna cena z DDV za celotno obdobje (48 mesecev) €*«, vrstico »*skupna končna vrednost ponudbe*« vpisal vrednost 487.811,55 EUR. Ob upoštevanju (nesporne) 9,5% stopnje DDV je tudi iz tega zneska mogoče matematično nedvoumno izračunati, da skupna ponudbena cena brez DDV znaša 445.490,00 EUR, kar ob že ugotovljenem prav tako potrjuje, da naročnik te vrednosti ni določil arbitrarno oziroma z njo ni nadomestil vlagateljeve ponudbene volje, temveč je upošteval podatek, ki je bil iz vlagateljeve ponudbe objektivno in nedvoumno ugotovljiv.

Vlagatelj dalje naročniku očita, da ni ravnal zakonito, ko je izbranega ponudnika pozval k podaji soglasja za odpravo ugotovljenih nepravilnosti v ponudbenem predračunu in ko je prejeto soglasje izbranega ponudnika sprejel kot ustrezno.

V tej zvezi vlagatelj najprej zatrjuje, da ponudba izbranega ponudnika ni dopustna, ker ta v ponudbenem predračunu ni izpolnil polja FG66.

Glede na že ugotovljeno dejstvo, da v obravnavanem primeru merilo predstavlja skupna ponujena cena brez DDV z upoštevanjem količin, določenih v ponudbenem predračunu, in ne vrednost v polju FG66 (tj. skupna cena storitev brez DDV brez upoštevanja količin), Državna revizijska komisija pojasnjuje, da neizpolnitev slednjega ne predstavlja vsebinske pomanjkljivosti, zaradi katere bi bilo treba ponudbo izbranega ponudnika šteti za nedopustno. Vrednost v tem polju namreč ne predstavlja podatka, ki bi bil odločilen za določitev oziroma ocenjevanje ponudbe po merilu (tj. skupne ponujene cene brez DDV, z upoštevanimi količinami), temveč le seštevek cen storitev brez upoštevanja naročnikovih količin. Posledično njena izpolnitev za potrebe ocenjevanja ponudbe po merilu niti ni bila potrebna. Bistveno je, da je bila merodajna ponudbena cena v ponudbi izbranega ponudnika navedena oziroma da jo je bilo nedvoumno ugotoviti na podlagi že predloženih podatkov, brez poseganja v njegovo ponudbeno voljo.

Vlagatelj sicer v vlogi z dne 9. 9. 2026 izpostavlja še naročnikovo navodilo za izpolnjevanje ponudbenega predračuna, kjer je med drugim določil: *»Ponudnik mora v ponudbenem predračunu vpisati cene na enoto, kot je določeno in skupne cene, skladno z navodilom za izračun skupne cene za posamezno vrsto storitve in skupno ceno ponudbe.«* Na podlagi tega vlagatelj izpeljuje, da bi moral vsak povprečno skrben ponudnik v ponudbeni predračun vpisati tudi vrednost v vrstico *»Skupna končna vrednost ponudbe«* v stolpcu *»Skupna cena brez DDV (€)«* (tj. polje FG66).

Državna revizijska komisija predmetni navedbi vlagatelja ne more slediti. Iz citiranega navodila razpisne dokumentacije namreč ne izhaja, da bi moral ponudnik izpolniti polje FG66 in vanj vpisati prav vrednost, ki jo vlagatelj šteje za zahtevano skupno ponudbeno ceno. Navedeno navodilo je treba razumeti v povezavi z določbami razpisne dokumentacije o merilu in načinom oblikovanja ponudbenega predračuna, iz katerih izhaja, da je za merilo merodajna skupna ponujena cena brez DDV z upoštevanjem količin, določenih v ponudbenem predračunu. Pri tem gre ugotoviti, da je izbrani ponudnik skladno z navedenim navodilom v ponudbenem predračunu vpisal vse cene na enoto, skupne cene za posamezne vrste storitev od A do G ter skupno ceno ponudbe, tj. skupno ponudbeno ceno z upoštevanimi količinami brez DDV. Slednjo je sicer vpisal v polje, predvideno za vnos skupne ponudbene cene z DDV, vendar je bila sama vrednost, ki je predstavljala merilo, s tem v ponudbi navedena. Poleg tega je bila ta vrednost tudi sicer nedvoumno izračunljiva iz količin in cen na enoto, ki jih je izbrani ponudnik navedel v ponudbenem predračunu.

Zato zgolj okoliščina, da izbrani ponudnik ni vpisal vrednosti v vrstico *»Skupna končna vrednost ponudbe«* stolpca *»Skupna cena brez DDV (€)«* (tj. celico FG66), ne pomeni, da je manjkal podatek, relevanten za uporabo merila ali da je ravnal v nasprotju z izpostavljenim navodilom o izpolnjevanju ponudbenega predračuna. Upoštevajoč navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je predmetni očitke vlagatelja neutemeljen.

V nadaljevanju je Državna revizijska komisija presojala še ostale revizijske očitke, ki se nanašajo na odpravo napak v ponudbi izbranega ponudnika.

Posebna pravila glede odprave računskih napak ZJN-3 predpisuje v sedmem odstavku 89. člena. Ta določa, da sme izključno naročnik, ne glede na šesti odstavek 89. člena ZJN-3, ob pisnem soglasju ponudnika popraviti računske napake, ki jih odkrije pri pregledu in ocenjevanju ponudb. Pri tem se količina in cena na enoto brez DDV ne smeta spreminjati. Če se pri pregledu in

ocenjevanju ponudb ugotovi, da je prišlo do računske napake zaradi nepravilne vnaprej določene matematične operacije s strani naročnika, lahko naročnik ob pisnem soglasju ponudnika popravi računsko napako tako, da ob upoštevanju cen na enoto brez DDV in količin, ki jih ponudi ponudnik, izračuna vrednost ponudbe z upoštevanjem pravilne matematične operacije. Ne glede na šesti odstavek 89. člena ZJN-3 lahko naročnik ob pisnem soglasju ponudnika napačno zapisano stopnjo DDV popravi v pravilno.

Ker predstavlja določilo sedmega odstavka 89. člena ZJN-3, ki omogoča odpravo računske napake, izjemo od strogega pravila o nespremenljivosti tistega dela ponudbe, ki se nanaša na merila oziroma ponudbeno ceno iz šestega odstavka istega člena, je treba takšno izjemo razlagati restriktivno in odpravo računske napake dopustiti le v primeru, ko so izpolnjeni pogoji, določeni v zakonu. Za odpravo napake pri izračunu ponudbene cene morata biti izpolnjena dva pogoja: 1.) iti mora za računsko napako in 2.) odprava napake, ki sicer vpliva na končno ponudbeno ceno, ob tem ne sme spreminjati količine in cene brez DDV na enoto.

V zvezi s presojo, ali je v konkretnem primeru mogoče ugotovljene nepravilnosti opredeliti kot računske napake, Državna revizijska komisija pritruje vlagatelju, da je v odločitvah že večkrat pojasnila, da je o računski napaki mogoče govoriti le v primeru napak, ki jih ponudnik stori pri izvedbi osnovnih računskih operacij (množenju, seštevanju, odštevanju in deljenju), odpraviti pa jo je mogoče le, če se pri tem ne spremenita količina in cena na enoto (prim. npr. odločitve v zadevah št. 018-253/2017, 018-157/2018, 018-169/2020 in 018-022/2023).

Na podlagi vpogleda v odstopljeno dokumentacijo gre ugotoviti, da je naročnik izbranega ponudnika s pozivom št. 4303-39/2026-12 z dne 16. 7. 2026 pozval k podaji soglasja za odpravo računskih napak v ponudbenem predračunu v postavkah A.1, C.1, D.1 in v končnem obračunu, izbrani ponudnik pa je na poziv odgovoril z dopisom z dne 16. 7. 2026, kateremu je predložil tudi popravljen in podpisani obrazec ponudbenega predračuna.

Vlagatelj v tej zvezi najprej izpostavlja, da ni pravilna naročnikova ugotovitev, da je izbrani ponudnik v končnem obračunu v stolpec »*skupna cena z DDV za celotno obdobje (48 mesecev)* €« vnesel vrednosti brez DDV (namesto vrednosti z DDV). Vlagatelj namreč ugotavlja, da razen dveh vpisanih vrednosti nobena od teh vrednosti ni matematično pravilna in v opombah zahtevka za revizijo (na strani 11) podaja pravilne izračune vrednosti.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da v obravnavanem primeru vrednosti posameznih storitev (A do G) z upoštevanjem količino brez DDV niti niso predstavljale podatka, ki bi ga moral izbrani ponudnik navesti v ponudbenem predračunu v končnem obračunu. Ne glede na navedeno pa je pravilne zneske teh vrednosti mogoče nedvoumno izračunati iz cen na enoto, ki jih je izbrani ponudnik navedel v ponudbenem predračunu, ter količin, določenih v njem. Kot utemeljeno izpostavlja naročnik, je bil takšen izračun mogoč tudi vlagatelju, ki je v zahtevku za revizijo sam navedel vrednosti, za katere meni, da predstavljajo pravilne izračune. Vendar pri tem ni bistveno, kako je naročnik navedene vrednosti označil v pozivu izbranemu ponudniku k podaji soglasja za odpravo računskih napak (torej da je navedel, da je »*ponudnik vnesel vrednosti brez DDV namesto z DDV*«), niti domneven razlog za nastanek teh računskih napak, ki ga je naročnik navedel v izpodbijani odločitvi (ker se »*zaradi odsotnosti formule niso prištevale vrednosti DDV*«).

Bistveno je, da vrednosti, ki jih je v ponudbi vpisal izbrani ponudnik, ne predstavljajo vrednosti z DDV, kot je naročnik zahteval za vpis v stolpec »*skupna cena z DDV za celotno obdobje (48 mesecev)* €«. Ob tem Državna revizijska komisija pritruje naročniku, da je bilo pravilne vrednosti z DDV mogoče matematično nedvoumno izračunati iz podatkov, ki jih je v ponudbi navedel izbrani ponudnik, s čimer je izpolnjen prvi pogoj za opredelitev navedenih nepravilnosti kot računskih

napak. Navedeno tako potrjuje, da je bilo zahtevane vrednosti mogoče objektivno in brez poseganja v ponudbeno voljo izbranega ponudnika ugotoviti na podlagi že predloženih podatkov ponudbe. Hkrati pa odprava teh napak ne vpliva na končno ponudbeno ceno, saj se s pravilnim izračunom zgolj odpravi napačna navedba vrednosti storitev z DDV, medtem ko cene brez DDV na enoto in količine ostanejo nespremenjene (s čimer je izpolnjen drugi pogoj za opredelitev nepravilnosti v ponudbi kot računske napake).

V posledici navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da je naročnik navedene napake, upoštevajoč določbo sedmega odstavka 89. člena ZJN-3, lahko odpravil kot računske napake, ne da bi s tem posegel v vsebino ponudbe oziroma spreminjal ponudbeno ceno, pri čemer je za to pridobil tudi ustrezno pisno soglasje izbranega ponudnika.

Državna revizijska komisija nadalje ugotavlja, da vlagateljovo izpostavljanje vsebine naročnikovega poziva v delu, v katerem je bila navedena napačna skupna ponudbena cena brez DDV z upoštevanimi količinami (tj. 418.226,88 EUR namesto pravilno 418.266,88 EUR), ne more vplivati na presojo zakonitosti naročnikovega ravnanja. Iz okoliščin primera je namreč razvidno, da je pri zapisu navedene vrednosti v pozivu šlo za očitni lapsus oziroma tipkarsko napako naročnika, ki ni vplival na vsebino zahtevane oziroma potrjene ponudbene cene. Izbrani ponudnik je namreč pravilno skupno ponujeno ceno zapisal že v ponudbenem predračunu, oddanem do roka za predložitev ponudb (sicer v polje, v katerem bi moral vpisati skupno ponujeno ceno z DDV), hkrati pa je tudi v odgovoru na naročnikov poziv k podaji soglasja navedel:

»Po večkratnem preračunavanju in preverjanju skupnega seštevka bi želeli opozoriti, da ste v vašem pozivu za dopolnitev navedli, da skupna ponujena cena znaša 418.226,88 EUR brez DDV pri čemer ocenjujemo, da je z vaše strani verjetno prišlo do tipkarske napake. Pravilen seštevke je 418.266,88 EUR.

Skupna ponujena cena, ki jo po odpravi napačnih decimal potrdujemo, torej znaša 418.266,88 EUR brez DDV oz. 458.002,23 EUR z DDV.«

Upoštevajoč navedeno je izbrani ponudnik v odgovoru na naročnikov poziv izrecno opozoril na navedeno napako naročnika in navedel, da pravilna skupna ponudbena cena brez DDV znaša 418.266,88 EUR, to vrednost pa je tudi izrecno potrdil. Glede problematiziranja vlagatelja, da ta vrednost v ponudbenem predračunu niti ni bila zahtevana – zaradi česar naj bi naročnik po vlagateljevem prepričanju posegel v razpisno dokumentacijo ter v zahteve glede priprave ponudbene dokumentacije – Državna revizijska komisija ponovno poudarja, da je ne glede na grafično zasnovo ponudbenega predračuna predmetna vrednost, upoštevajoč določbe razpisne dokumentacije, v danem predstavljala merilo, njena vrednost pa je bila matematično izračunljiva na podlagi ponujenih cen na enoto in količin, kot jih je določil naročnik za celotno obdobje izvajanja storitev. Naročnik zato z upoštevanjem pravilno izračunane skupne ponudbene cene brez DDV ni uvedel nove zahteve ali spremenil načina ocenjevanja ponudb, temveč je pri pregledu ponudb ugotovil vrednost, ki je bila glede na določeno merilo in podatke ponudbenega predračuna objektivno izračunljiva. Posledično je vlagateljov očitek o kršitvi drugega odstavka 67. člena ZJN-3, kot že pojasnjeno, neutemeljen.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo v zvezi z odpravo računskih napak v ponudbi izbranega ponudnika zatrjuje še, da naročnik ni ustrezno odpravil računskih napak pri postavki »Skupaj G«, ker naj poziv k podaji soglasja ne bi zajemal tudi te vrednosti.

Državna revizijska komisija ugotavlja, da je iz vsebine naročnikovega poziva razvidno, da je bila v njem zajeta tudi postavka G v rekapitulaciji oziroma končnem obračunu ponudbenega

predračuna, ki predstavlja vrednost, zajeto tudi v postavki »Skupaj G« iz tabele »G) Druge storitve«, torej prav vrednost, ki jo vlagatelj izpostavlja kot nepopravljeno. Glede na to, da je izbrani ponudnik na naročnikov poziv podal soglasje in potrdil pravilno vrednost tudi za to postavko v končnem obračunu, ni mogoče pritrditi vlagatelju, da glede vrednosti »Skupaj G« soglasje izbranega ponudnika ni bilo pridobljeno oziroma da naročnik te računske napake ni odpravil. Okoliščina, da je bila napaka ugotovljena v okviru končnega obračuna, ne pomeni, da soglasje ni zajemalo tudi vrednosti te iste postavke v drugem delu ponudbenega predračuna, saj je bila ta vrednost v pozivu izrecno vključena, izbrani ponudnik pa je podal soglasje za odpravo računske napake v tem delu.

Na navedeno ne vpliva dejstvo, da izbrani ponudnik v popravljenem predračunu, ki ga je priložil odgovoru na naročnikov poziv, vrednosti v tabeli »G) Druge storitve« ni popravil. Naročnik ga namreč k popravku te vrednosti v navedeni tabeli ni izrecno pozval, temveč je bilo soglasje podano za pravilno vrednost te postavke v končnem obračunu (torej za isto vrednost). Zato ni mogoče šteti, da izbrani ponudnik s tem, ko navedene vrednosti v popravljenem predračunu ni ponovno vpisal oziroma popravil še v eni od tabel ponudbenega predračuna (jo je pa popravil v končnem obračunu), ni soglašal z odpravo te računske napake oziroma da ta napaka ni bila odpravljena. Izbrani ponudnik je namreč ob nespremenjeni ceni te postavke brez DDV in (med strankama nesporni) 9,5% stopnji DDV soglašal s popravljeno vrednostjo postavke G z DDV, s tem pa tudi z njenimi matematično določljivi sestavnimi deli (zneskom DDV za to postavko).

Upoštevajoč vse navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je v obravnavanem primeru pri ponudbi izbranega ponudnika šlo za računske napake, ki jih je naročnik v skladu s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3 smel odpraviti. Pri njihovem odpravljanju namreč ni posegel v količine niti v cene na enoto brez DDV, temveč je na podlagi slednjih in količin, določenih v ponudbenem predračunu, z matematičnimi operacijami (množenjem in seštevanjem) ugotovil pravilne vrednosti, s takšnim popravkom pa je izbrani ponudnik tudi pisno soglašal. Naročnik je zato pri ocenjevanju ponudbe izbranega ponudnika upošteval pravilno ponudbeno ceno, ugotovljeno po odpravi računskih napak, in ponudbo pravilno ocenil glede na vnaprej določeno merilo, tj. skupno ponujeno ceno brez DDV z upoštevanimi količinami za celotno obdobje izvajanja storitev.

V posledici ugotovljenega Državna revizijska komisija zaključuje, da vlagatelj ni izkazal, da bi naročnik v danem primeru merilo uporabil v nasprotju z razpisno dokumentacijo ali da bi z upoštevanjem skupne ponudbene cene brez DDV, izračunane na podlagi ponujenih cen na enoto in vnaprej določenih količin, nedopustno posegel v ponudbe. Prav tako ni izkazal, da bi bila ponudba izbranega ponudnika zaradi zatrjevanih pomanjkljivosti nedopustna in da naročnik pri odpravi računskih napak v njegovi ponudbi ni ravnal skladno s sedmim odstavkom 89. člena ZJN-3.

Ker vlagatelj ni uspel izkazati naročnikovih kršitev pri pregledu in ocenjevanju njegove ponudbe ter ponudbe izbranega ponudnika, je Državna revizijska komisija na podlagi prve alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevek za revizijo zavrnila kot neutemeljenega.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in nadaljnjih vlogah uveljavljal povrnitev stroškov pravnega varstva.

Glede na to, da je povrnitev stroškov odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, vlagatelj pa

z zahtevkom za revizijo ni uspel, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, njegovo zahtevo za povrnitev stroškov pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali pa se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednik senata:
Aleksander Petrovčič, univ. dipl. ekon.,
član Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročniku,
- vlagatelju,
- izbranemu ponudniku,
- ministrstvu, pristojnemu za javna naročila.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.